

V FESTIWAL

Barok NA SPISZU

NIEDZICA 2016

ZOBACZYĆ I USŁYSZEĆ SZTUKĘ

Program festiwalu

15 SIERPNIA 2016, PONIEDZIAŁEK

FRYDMAN, kościół św. Stanisława

17.30 oprowadzanie po kościele, 18.00 koncert

mini-wykład: Mateusz Kowalski (**JEJ WYSOKOŚĆ VIOLA DA GAMBA**)

GAMBASADA

Jej wysokość viola da gamba, czyli wszystkie poranki świata

20 SIERPNIA 2016, SOBOTA

JURGÓW, kościół św. Sebastiana

18.30 oprowadzanie po kościele, 19.00 koncert

mini-wykład: Henryk Kasperczak (**ANTICO-MODERNO, CZYLI DWA MUZYCZNE ŚWIATY
EPOKI BAROKU**)

Monika Boroni, Katarzyna Wiwer, Andrzej Zawisza, Henryk Kasperczak

Barokowa awangarda, czyli włoska ekstrawagancja

27 SIERPNIA 2015, SOBOTA

NIEDZICA, kościół św. Bartłomieja

18.30 oprowadzanie po kościele, 19.00 koncert

mini-wykład: Marek Nahajowski (**MUZYKA PRZEŁOMU RENESANSU I BAROKU
W POLSCE**)

FILATURA DI MUSICA

Już się zmierzcha — muzyka polska XVI i XVII wieku

28 SIERPNIA 2015, NIEDZIELA

Nowa Biała, kościół św. Katarzyny

17.30 oprowadzanie po kościele, 18.00 koncert

mini-wykład: Katarzyna Wiwer (**MIKOŁAJ ZIELEŃSKI — PREKURSOR POLSKIEGO BAROKU**)

SCEPUS BAROQUE

Mikołaj Zieleński — prekursor polskiego baroku

Festiwal Barok na Spiszu

Przed nami kolejna odsłona festiwalu Barok na Spiszu. W tym roku festiwal już po raz piąty odwiedzi piękne, zabytkowe wnętrza na Spiszu, które będziemy mogli zwiedzić, wysłuchać mini wykładu, a przede wszystkim usłyszeć w nich znakomicie wykonaną muzykę. Tematem tegorocznej edycji będą narodziny baroku. Podczas tej odsłony zaprezentujemy programy nawiązujące do początków baroku, zarówno w Polsce, jak i w Europie. Zostanie zaprezentowana muzyka kompozytorów polskich doby przełomu, wśród których szczególne miejsce zajmuje Mikołaj Gomółka i jego „Melodiae na psalterz polski” do słów Jana Kochanowskiego, oraz innych kompozytorów XVII wiecznych, szczególnie ojca polskiego baroku — Mikołaja Zieleńskiego, a także m.in.: Franciszka Liliusa, Adama Jarzębskiego, czy muzyki z Album Sapieżyńskiego. Będziemy mieć również okazję posłuchać, co działo się w podobnym czasie w Europie: we Francji, Anglii, a zwłaszcza we Włoszech.

W tym roku zapraszamy na cztery koncerty, które odbędą się we Frydmanie, Jurgowie, Niedzicy i Nowej Białej, gdzie festiwal zawita po raz pierwszy. Festiwal rozpocznie 15 sierpnia we Frydmanie zespół viol da gamba Gambasada, który zaprezentuje jeden z najbardziej szlachetnych instrumentów, który królował w muzyce wczesnego baroku, szczególnie we Francji. Drugi koncert będzie popisem niezwykle wyobraźni i wirtuozostwa mistrzów włoskich tych czasów. Szalone pasaże, efekty dźwiękonaśladowcze, niezwykle przebiegi melodyczne i nieskrępowane eksperymenty harmoniczne, to cechy charakteryzujące niezwykle muzykę tych czasów, którą usłyszymy w wykonaniu Scepus Baroque ze szczególnym udziałem skrzypaczki Moniki Boroni. Podczas trzeciego koncertu 20 sierpnia w Jurgowie wrócimy do Polski i sięgniemy aż do przełomu XVI i XVII wieku, żeby delektować się kunsztownymi kompozycjami, powstającymi wtedy w Polsce — m.in. Wacława z Szamotuł, Marcina ze Lwowa (Leopoldy), lecz szczególne miejsce w koncercie zajmą Melodiae na Psalterz Polski Mikołaja Gomółki do tekstów Jana Kochanowskiego. Wystąpi zespół Filatura di Musica z Łodzi. Ostatni, finałowy koncert będzie świętem muzyki polichóralnej. Koncert odbędzie się 28 w Nowej Białej, a głównym jego bohaterem będzie Mikołaj Zieleński, wspaniały prekursor polskiego baroku, twórca zbioru „Offertoria et Communiones Totius Anni”, porównywany z twórczością Giovanniego Gabrielego, również jednego z najwspanialszych przedstawicieli muzyki polichóralnej. Koncert w wykonaniu Scepus Baroque zakończy 12-głosowy „Magnificat” Mikołaja Zieleńskiego.

Festiwal Barok na Spiszu to inicjatywa kulturalna zainicjowana w roku 2012, promująca poprzez wydarzenia kulturalne ten bardzo piękny, a ciągle mało poznany zakątek Polski i wspaniałe zabytki baroku znajdujące się na jego terenie. Odpowiednio dobrane koncerty muzyki barokowej, korespondującej z wystrojem oraz charakterem wnętrz, akcja oprowadzania po zabytkach Spisza, mini wykłady przed każdym koncertem, pro-

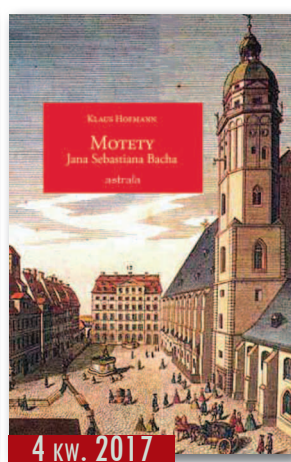
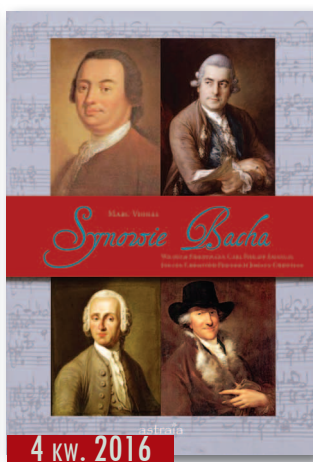
mocja wydawnictw regionalnych to cechy, które powodują, że Festiwal Barok na Spiszu jest jednym z najciekawszych wydarzeń kulturalnych, jakie odbywają się na terenie Małopolski południowej. Ambitny program, premiery przygotowane specjalnie dla Festiwalu, promocja kultury polskiej, współpraca z muzykologami w celu aktywnego poszukiwania wartych propagowania dzieł epoki baroku, jeszcze nie odkrytych bądź spoczywających dotąd w archiwach, promocja zabytków architektury — oto oblicze festiwalu Barok na Spiszu, niewielkiego w rozmiarach, ale niezwykle cenionego zarówno w środowisku muzycznym, jak i wśród mieszkańców regionu.

V Festiwal Barok na Spiszu, Niedzica 2016 zrealizowany jest ze środków Województwa Małopolskiego, przy wsparciu Mecenasów i Partnerów, których lista jest jeszcze otwarta oraz we współpracy z Gminami: Łapsze Niżne, Nowy Targ, Bukowina Tatrzańska. Patronat medialny nad festiwalem sprawują: Pieninyinfo.pl, Gazeta Krakowska, Tygodnik Podhalański, Radio RMF Classic, Podhale Region, TV Podhale, Na Spiszu, Niedzica. espisz.pl, Polskamuzya.eu, Watra.pl, Małopolskaonline.pl, Niedzica.pl

Bardzo serdecznie zapraszamy na barokowy Spisz!

Katarzyna Wiwer i Rafał Monita

Książki muzyczne Wydawnictwa Astraia w przygotowaniu:

Informacja, zamówienia, kontakt: tel. 600 82 77 97
e-mail: astraia@astraia.pl, więcej na www.astraia.pl

fot. Barbara Dąbrowska

fot. Barbara Dąbrowska

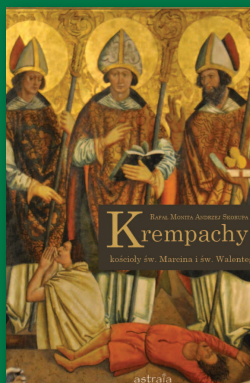
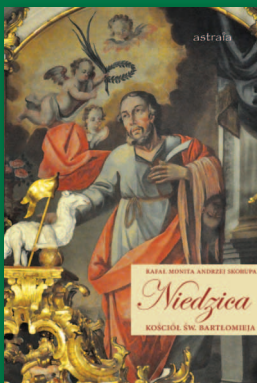
Spisz...

Jesteśmy na szosie. Prowadzi ona dolinę potoku Niedziczanki, który zbiera wody Łapszanki i potoku Kacwińskiego, wypływającego spod Magury Spiskiej. Wchodzimy więc w dziedziny spiskie, posiadające swą odrębną niż Podhale historię, swe odrębne obyczaje i inną sztukę. Polski Spisz obejmuje dzisiaj kilka wsi leżących nad wymienionymi potokami: Kacwin, Łapszanka, Czarna Góra, Rzepiska, Jurgów — powyżej: Niedzica, Łapsze Niżnie i Wyżnie, Dursztyn, Trybsz, od północy: Falsztyn, Frydman, Krempachy i Nowa Biała. Zatrzymujemy się, aby zobaczyć na mapie zarys dzisiejszych terenów polskiego Spisza. O jego historii opowiada nam Jasiek, on bowiem zna najlepiej dzieje tego skrawka ziemi, swej „rodnej” ziemi. Jasiek rozpoczyna historię od czasów pradawnych, mówiąc — zapala się, przyspiesza kroku, to znów zwalnia, zatrzymuje się, zagradza nam drogę lub — pogania. Znosimy to cierpliwie, mimo woli wprzegając się w nierówny tok jego myśli, słów i kroków.

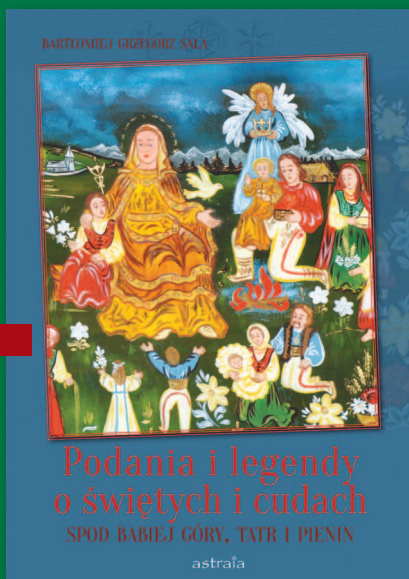
Spisz leżał właściwie nad Hernadem, który podobnie jak Poprad wypływa z Wysokich Tatr, lecz biegnie ku południowi przez Koszyce i wraz z siostrzanymi rzekami spływa ku Dunajcowi. Wypada wspomnieć, że ten właściwy Spisz utraciła Polska w okresie rozbicia dzielnicowego. Dziś interesują nas bliższe ziemie nad Popradem i Dunajcem, o których zasiedlanie współzawodniczyła Polska z Węgrami już w XIII wieku. Pogranicze to było ważne, gdyż tędy prowadziły rozgałęzienia drogi handlowej, znanej pod nazwą „drogi greckiej”. Ziemie te były mostem łączącym, a czasem dzielącym Polskę i Węgry, znanym już w XII wieku

i występującym w życiu historyczno-społecznym tych dwóch państw.

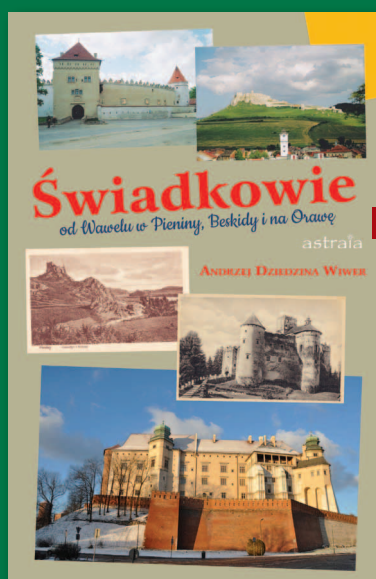
W kolonizatorskim współzawodnictwie wzięli górę Węgrzy. Ich królowie nadali tereny pograniczne rodowi rycerskiemu, które wykazywały dużą energię i rozpoczęły wielką akcję kolonizacyjną przy pomocy Niemców sprowadzonych z Saksonii. Ród Górgy'ów skolonizował ziemie nad Toporcem, przekraczając grzbiet Magury i przysuwając się ku Dunajcowi, jak o tym świadczy wieś Rychwałd. Jednocześnie Berzeviczowie zaludnili ziemię między Popradem a grzbietem Spiskiej Magury, przerzucając się również nad Dunajec. W ten sposób dawna ziemia sądecka przeszła w ręce węgierskie, włączając w to z początkiem XIV wieku rozwinięte już osady polskie: Podoliniec, Gniazda, Lubowlę, które król czeski i polski Wacław II oddał w ręce Górgy'ów. Nie obyło się oczywiście już wtedy bez zatargów, a szczególnie mocno rozognił się spór kościelny o granice diecezji krakowskiej trwający już od roku 1235. Na spotkanie kolonizacji węgierskiej wyszła powtórna fala kolonizacji polskiej, wykorzystująca prawdopodobnie rozpęd saskich osadników dla swoich celów. Z XIV wieku pochodzą takie wsie polskie nad Dunajcem, jak Waksmund, Ostrowsko, Łopuszna, Harkłowa, Dębno, Maniowy, murowany zamek czorsztyński, Szlembark, Sromowce, Krościenko, Grywałd, Kluszkowce. Po przeciwnej stronie występowała już wtedy osobna prowincja spiska o mocnej, zwartej organizacji, ze stolicą w Lewoczy. Obejmowała ona polskie miasta Lubowlę i Podoliniec, wyniesione do rzędu „miast” przez króla Ludwika w 1342 i 1343 roku, oraz Gniazda.

NOWOŚĆ

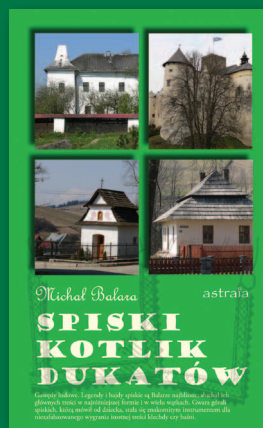

NOWOŚĆ

NOWOŚĆ

Informacja, zamówienia, kontakt:
tel. 600 82 77 97, e-mail: astrai@astrai.pl
więcej na www.astrai.pl

Jak przedstawiała się sprawa tak zwanego „zastawu” trzynastu miast spiskich na rzecz Polski? Łączy się ona ściśle z historią dzisiejszego Spisza. Jest takie powiedzenie, że grunwaldzkie zwycięstwo Jagielly wprowadziło nie zwróciło Polsce Pomorza, o które walczyła, ale dało jej za to Spisz. Dokument z roku 1412 świadczy, iż Jagiełło otrzymuje od króla węgierskiego Zygmunta Luksemburskiego trzynaście miast spiskich oraz Lubowlę, Podoliniec i Gniazda, jako zastaw za pożyczoną sumę, pochodzącą z kontrybucji krzyżackiej. W ten sposób powstało odrębne polskie starostwo spiskie, które przetrwało aż do rozbiorów Polski.

Ze strony węgierskiej czyniono co kilkanaście lat starania celem odzyskania tych osad, ale nie dawały one rezultatu; miasta i osady czuły się mocno związane z Polską i nie wykazywały ze swej strony żadnej ochoty powrotu pod rządów węgierskie. Do charakterystycznych zjawisk należą tu sprawy religijne, szerzący się w XVI wieku protestantyzm, znajduje początkowo oparcie w polskich starostach, pozyskujących dzięki temu przychylność mieszczan i osad górniczych. Lecz później, w wieku XVII, sprawa ta nabrała innego zabarwienia. Nie mogąc zahamować ciągle wzrastającego protestantyzmu, biskupi węgierscy zwrócili się o pomoc do polskiego starosty spiskiego, którym był w połowie wieku Stanisław Lubomirski. Licząc się z tym, iż miasta spiskie nie dopuściłyby w żadnym wypadku kleru węgierskiego, biskup spiski uzyskuje w roku 1641 przywilej króla polskiego, Michała Wiśniowieckiego dla słynnego już Kolegium Podolinieckiego oo. pijarów na przywracanie katolicyzmu w trzynastu miastach spiskich. Działalność Kolegium

ogarnęła siłą rzeczy cały Spisz, wspierając się na polskich osadnikach i mocniej wiążąc ludność z Polską. Wśród księży wielu działaczy pochodziło z polskiego Podtatrza. Spotykamy się z nazwiskami takich wykształconych działaczy, jak ksiądz Jan Ratułowski — doktor filozofii, proboszcz we Frydmanie, lub ksiądz Jan Sczechowicz osiadły w końcu swej działalności w Orawce koło Jabłonki. Sprawy religijne niosły ze sobą na Spiszu i Orawie wzmożone sprzeczności.

Za mało wiemy u nas o podłożu społecznym tych spraw; ma słuszność Reychman wzywając w swym artykule, umieszczonym w XX roczniku „Wierchów”, do podjęcia dalszych badań i pogłębienia wiadomości w zakresie ruchów społecznych węgierskich, rumuńskich i czeskich w XVI i XVII wieku. Warto byłoby na przykład zwrócić uwagę na powiązania ludności polskiej z powstaniem Ciaszara i Piki, rebelię chłopów czeskich pod wodzą Koziny, czy chorwackich pod przywództwem Gubca. O tym się ciągle jeszcze zbyt mało wie i mówi. Naukowcy pracują zapewne nad tymi sprawami, ale żadne popularne publikacje nie docierają na przykład do chłopów; Jasiek słusznie twierdzi, że radzi by oni wiedzieć więcej o swych dawnych sprawach. Wiadomości te potrzebne są również badaczom sztuki. Jeżeli mówi się o tym, że rzeźba w Grywałdzie jest podobna do rzeźby w Lendaku, to trzeba sobie uprzytomnić: Lendak należał do starostwa spiskiego wśród trzynastu innych osad, tam był klasztor bożogrobców — kto wie, czy nie przy klasztorze istniał warsztat rzeźbiarski? Może stamtąd i Madonna Ludźmierska pochodzi?

Hanna Pieńkowska i Tadeusz Staich,
„Drogami skalnej ziemi”, 1956

FUNDACJA KULTURALNY SZLAK

Partnerzy Festiwalu

GMINA ŁAPSZE NIŻNE

Gmina
Bukowina Tatrzańska

Gmina Nowy Targ

astrai*a*

MAŁOPOLSKA

PROJEKT ZREALIZOWANY PRZY WSPARCIU FINANSOWYM WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

Patroni medialni

Organizator:
Fundacja Kulturalny Szlak

Partnerzy:
Ofcyna Artystyczna Astraia
Gmina Łapsze Niżne
Gmina Bukowina Tatrzańska
Gmina Nowy Targ
Gminny Ośrodek Kultury w Niedzicy
SHS – Muzeum – Zespół Zamkowy w Niedzicy
Stowarzyszenie Rozwoju Spisza i Okolicy
Parafia św. Stanisława we Frydmanie
Parafia św. Bartłomieja w Niedzicy
Parafia św. Sebastiana w Jurgowie
Parafia św. Katarzyny w Nowej Białej
Województwo Małopolskie
ZEW Niedzica SA
Tatrzański Bank Spółdzielczy
Kotelnica Białczańska
Muzeum Tatrzańskie

Patronat honorowy:
Marszałek Województwa Małopolskiego Marek Sowa
Wójt Gminy Łapsze Niżne Jakub Jamróż
Wójt Gminy Bukowina Tatrzańska Stanisław Łukaszczyk
Wójt Gminy Nowy Targ Jan Smarduch

Dyrektor artystyczny: **Katarzyna Wiwer**
Dyrektor wykonawczy: **Rafał Monita**

Patroni medialni:
Tygodnik Podhalański Pieninyinfo.pl
Gazeta Krakowska TVPodhale Podhale24.pl
Małopolskaonline Radio Kraków Podhale Region
Watra.pl Na Spiszu niedzica.espisz.pl

Współpraca redakcyjna:
RMF Classic, PolskaMuza.eu

www.baroknaspiszu.pl

Frydman

słow. Fridman, węg. Frigyesvágása, niem. Friedmann

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Stanisława** (XIV w.), a w nim romańskie okienko w zakrystii, ołtarz główny (XVIII w.), kaplica Karmelitańska z rokokowym dwustronnym ołtarzem
- **kasztel, dwór obronny** (XVI w.) piętrowy murowany dwór obronny typowy dla terenów Spisza, zbudowany przez Jerzego Horvatha Palocsaya w latach 1585–1590 jako wiejska rezydencja o charakterze obronnym
- **piwnice frydmańskie** (XIX w.), dawniej pełne wina

15 sierpnia, godz. 18.00

miejsce:

Frydman, kościół św. Stanisława, ul. Kościelna 1

GPS: 49°26'54.455"N, 20°13'56.352"E

mini-wykład:

Mateusz Kowalski — Jej wysokość viola da gamba

**Jej wysokość viola da gamba, czyli
wszystkie poranki świata**

wykonawcy:

Gambasada

Justyna Młynarczyk, Piotr Młynarczyk,

Mateusz Kowalski — viole da gamba

program:

Marin Marais (1656–1728) Chaconne — Pièces à 2 Violes du 1ème Livre (Chaconne z I Księgi — wersja z towarzyszeniem basso continuo)

Nicolas Hotman (1610–1663) Ballet na violę da gamba solo

Mr. de Sainte Colombe (ok. 1640 — ok. 1700) Concert Les Batteries à 2 Violes esgales (Koncert Les Batteries na dwie viole da gamba)

Jean-Baptiste-Antoine Forqueray (1699–1782) Pièces à 3 violes — Allemande, Courante, Sarabande

Jean-Philippe Rameau (1683–1764) Fragmenty opery „Castor et Pollux” w opracowaniu Ludwiga Christiana Hesse na trzy viole da gamba: Rentrez dans l’esclavage — Arrêtêtez demons furieux, Sarabande, Choeur: „Que l’enfer applaudisse”, Vivace, Combat

Marin Marais (1656–1728) Muzette — Pièces de Violes du 4ème Livre (Muzette z IV Księgi)

Gambasada

to troje muzyków specjalizujących się w grze na violi da gamba.

Sami siebie nazywają „gambasadorami”, czyli „ambasadorami violi da gamba”, bo ich celem jest popularyzacja tego instrumentu oraz ciągle rzadko w Polsce wykonywanej muzyki gambowej. Podczas koncertów, dzięki komentarzom słownym, muzycy zwracają uwagę na szeroki kontekst historyczno-kulturowy, w którym występowała gamba. Dzięki dawnej praktyce wykonawczej i swojej — bądź co bądź — XXI-wiecznej wrażliwości muzycznej, Gambasadorzy nie tyle chcą „odtworzyć” dzieła dawnych mistrzów, co je „kreować”, pokazywać ile dobrych emocji i radości mogą one przysporzyć dzisiejszemu odbiorcy muzyki.

Muzycy tworzący GAMBASADĘ — Justyna Krusz, Krzysztof Firlus oraz Mateusz Kowalski — są absolwentami i stypendystami uczelni muzycznych w Polsce (Akademia Muzyczna

w Katowicach, Akademia Muzyczna w Krakowie), w Holandii (Królewskie Konserwatorium w Hadze) oraz we Francji (Conservatoire de Musique w Grenoble). W zależności od wymogów repertuarowych, GAMBASADA występuje w składzie pomniejszonym — jako duet — bądź poszerzonym o innych muzyków grających na instrumentach historycznych. W 2012 zespół zajął pierwsze miejsce na I Międzynarodowym Konkursie Kameralnych Zespołów Muzyki Dawnej w Żorach.

W posiadaniu zespołu jest dziewięć gamb różnych rozmiarów — jedna sopranowa, dwie tenorowe oraz sześć basowych.

Jurgów

słow. Jurgov, węg. Szepesgyörke, niem. Jurkau/Jörg

trzeba zobaczyć koniecznie:

- drewniany **kościół pw. św. Sebastiana Męczennika i Matki Bożej Różańcowej** ufundowany w roku 1675 przez soltysa Jakuba Kneža i młynarza Mikołaja
- **Zagroda Soltysów** (nazwa od nazwiska ostatnich właścicieli), zbudowana w 1861 r., przykład typowej, ubogiej, drewnianej, chłopskiej chałupy spiskiej (dziś oddział Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem)
- unikatowy zespół kilkudziesięciu drewnianych **szalasów pasterskich** na Polanie Podokólne
- **Jurgowskie Stajnie**, zwane też Jurgowskimi Szalasami — oryginalne osiedle pasterskie pośród łąk, pomiędzy zabudowaniami wsi Dursztyn, a zboczami Żaru; w zakolu górnej części doliny Przecznego Potoku (Przecznie, Przeczny, Browarczyśka), u wylotu wąskiej i dzikiej dolinki Piekiełko pomiędzy Żarem a Gajną Skalą.

20 sierpnia, godz. 19.00

miejsce:

Jurgów, kościół św. Sebastiana, Jurgów 1

GPS: 49°20'33.072"N, 20°8'8.267"E

mini-wykład:

Henryk Kasperczak — Antico-moderno, czyli dwa muzyczne światy epoki baroku

Barokowa awangarda, czyli włoska ekstrawagancja

wykonawcy:

Monika Boroni — skrzypce barokowe, **Katarzyna Wiwer** — sopran

Andrzej Zawisza — klawesyn, **Henryk Kasperczak** — teorb

program:

Niccola Matteis (ok. 1650, zm. po 1714) Preludio, Pasaggio Ratto, Andamento — Veloce, Fantasia ze zbioru „Ayres for the violin” (1676)

Girolamo Frescobaldi (1583–1643) Toccata terza

Claudio Monteverdi (1567–1643) Jubilet tota civitas („Selva morale e spirituale”, 1641)

Jakub Polak (ok. 1545 — ok. 1605) Preludium

Alessandro Striggio (1540–1592) Nasce la pena mia

Johann Schop (ok. 1590–1667) Nasce la pena mia

Diomedes Cato (1555–1628) Favorito

Claudio Monteverdi (1567–1643) Laudate Dominum in sanctis eius („Selva morale e spirituale”, 1641)

Luzzasco Luzzaschi (1545–1607) Toccata del quarto tuono

Marco Uccellini (1603–1680) Sonata op. 5 nr 6 (Sonate over Canzoni, Wenecja 1649)

Tarquinio Merula (1595–1665) Cantate jubilate

Pierwsza połowa XVII w. była czasem wielkich przemian stylistycznych w muzyce włoskiej, które zapoczątkowały nową epokę, nazywaną dziś barokiem. Na polu muzyki wokalne i wokálně-instrumentalnej przez długi jeszcze czas współegzystowały dwie praktyki muzyczne. Pierwsza, będąca kontynuacją renesansowej polifonii, nazywana była wówczas „stile antico”. W „stile moderno”, będącym drugą praktyką muzyczną, akompaniament basso continuo staje się podstawą kompozycji i umożliwia redukcję faktury, uzupełniając harmonię. W dzisiejszym koncercie postanowiliśmy pokazać Państwu całe bogactwo wyobraźni twórców wczesnego baroku włoskiego, kompozytorów odważnie poszukujących nowej drogi muzycznej ekspresji, nieokiełznanej jeszcze skryzalizowanym w późniejszym okresie systemem dur-moll i ścisłymi zasadami harmonii — muzyki kipiącej efektownymi figurami retorycznymi, efektami dźwiękonaśladowczymi, pełnej odważnych pomysłów formalnych, zupełnie niesłychanych w panującym wcześniej „stile antico”. Kompozytorzy, których utwory usłyszymy podczas dzisiejszego koncertu są wybitnymi przedstawicielami tego niezwykle nowoczesnego, i jak na owe czasy, ekstrawaganckiego stylu.

Jubilet, jubilet tota civitas.
Psallat, psallat nunc organis,
Mater Ecclesia, Deo aeterno
quae Salvatori nostro gloriae
melos laetabunda canat;

quae occasio cor tuum dilectissima Virgo,
gaudio replet tanta,
hilaris et laeta nuntia mihi.

Festum est hodie, sancti gloriosi
qui coram Deo et hominibus,
operatus est.

Quis est iste sanctus
qui pro lege Dei
tam illustri vita et in signis operationibus
usque ad mortem operatus est?

Est sanctus [...]
O Sancte benedicte.
Dignus est certe ut in ejus laudibus
semper versentur fidelium linguae.

Jubilet, jubilet tota civitas.
Psallat, psallat nunc organis,
Mater Ecclesia, Deo aeterno
quae Salvatori nostro gloriae
melos laetabunda canat.

Alleluia.

Nasce la pena mia
Non potendo mirar mio vivo sole
E la mia vita e ria qual hor lo miro
Perch'il guard'e tale
Che lasciarmi peggior che morte suole
Ahi vita trist'e frale
Che fia dunque di me che far mi deggio
S'io mir'ho male e s'io non mir'ho peggio.

Niech raduje się miasto całe,
Niech matka Kościół śpiewa
na instrumentach Bogu wiecznemu,
który jest naszym Zbawicielem,
niech śpiewa pieśń radosną!

Powiedz mi, najmilsza Dziewico,
Jakiś to wesoly i szczęśliwy powód,
napelnia two serce radością?

Dziś obchodzimy święto Świętego,
który trudził się przed obliczem Bożym i ludzkim.

Kto jest tym świętym,
który dla prawa bożego,
swoim znamienitym życiem i dziełami
znoił się aż do końca swego żywota?

To jest święty Sebastian.
O święty błogosławiony!
Tenże prawdziwie jest godzien,
by chwala jego zawsze była na językach wiernych!

Niech raduje się miasto całe,
Niech matka Kościół śpiewa
na instrumentach Bogu wiecznemu,
który jest naszym Zbawicielem,
niech śpiewa pieśń radosną!

Alleluja!

Ból straszliwy we mnie się rodzi
Nie mogę spoglądać na moje Słońce
I życie moje stracone, bo odkąd je uwielbiam
Spoglądanie na nie jest gorsze niż sama śmierć
Ach, smutne i wątpliwe życie
Co teraz mi czynić
Jeśli patrzeć jest złe
A nie patrzeć, jeszcze gorzej?

Laudate Dominum in sanctis eius.
Laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius.
Laudate eum in sono tubae.
Laudate eum in psalterio et citara.
Laudate eum in timpano et choro.
Laudate eum in cimbali bene sonantibus.
Laudate eum in cimbali iubilationibus.
Omnis Spiritus laudet Dominum!
Alleluia.

Cantate, iubilate, exultate et psallite, Alleluia
Gloria Patri, qui nos creavit, Alleluia
Gloria Filio, qui nos redemit, Alleluia
Gloria Spiritui Sancto, qui nos sanctificavit, Alleluia

Teksty do koncertu 27.08.

Ego sum pastor bonus: et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae. Alleluia.

Cibavit eos ex adipe frumenti, alleluia.
Et de petra melle saturavit eos, alleluia.

VERSUS

Exultate Deo adiutori nostro,
Iubilare Deo Iacob.

GLORIA PATRI

Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto
sicut erat in principio et nunc et semper,
et in saecula saeculorum. Amen.

Cantate Domino canticum novum:
cantate Domino omnis terra.
Cantate Domino, et benedicite nomini ejus:
annuntiate de die in diem salutare ejus.

Chwalcie Pana z Jego świętobliwości,
Chwalcie Pana z Jego wielkiej możliwości,
Chwalcie z mocy, chwalcie Go
Z dziwnej wielkości Jego!

Chwalcie Pana ogromnymi trąbami,
Chwalcie Pana przyjemnymi lutniami,
Chwalcie bębny, chwalcie Go
Kołem tańca pięknego!

Chwalcie Pana i harfą, i regałą,
Chwalcie Pana wesołymi cymbałami!
Wszelka rzecz, która żywie,
Wyznaj Pana chętnie!

Śpiewajcie, radujcie się i wykrzykujcie Alleluja
Chwała Ojcu, który nas stworzył, Alleluja
Chwała Synowi, który nas zbawił, Alleluja
Chwała Duchowi Świętemu, który nas uświęcił,
Alleluja

Jam jest Pasterz dobry. Znam owce swoje i one mnie znają. Alleluja

Karmił ich pszenicą prężyborską, alleluja.
A z opoki miodem nasycił ich, alleluja.

Śpiewajcie z radością Bogu,
mocy naszej,
wznosząc okrzyki Bogu Jakuba.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu,
Jak była na początku, teraz zawsze i na wieki wieków. Amen.

Nową pieśń Panu śpiewajcie naszemu;
Niech wszystka ziemia wyśpiewuje Jemu.
Śpiewając imię błogosławie Jego,
Głoście z dnia na dzień zbawienia waszego.

Niedzica

słow. Nedeca, węg. Nedec/Nyznecz, niem. Netzdorf/Nisitz

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Bartłomieja** (XIV w.), a w nim polichromie (XV w.), tryptyk św. Bartłomieja (XV w.), ołtarz główny (XVIII w.), kaplicę Matki Bożej Bolesnej (XVIII w.)
- **zamek Dunajec** (XIV w.) budowany przez stulecia, zamieszkały do dzisiaj
- **spichlerz** (XVIII w.)
- **kaplica św. Rozalii** (XVII w.)
- **cmentarz Salamonów**
- **dawna celnica**
- **elektrownia wodna i zapora na Dunajcu**

27 sierpnia, godz. 19.00

miejsce:

Niedzica, kościół św. Bartłomieja, ul. 3 Maja 91

GPS: 49°24'31.076"N, 20°18'1.065"E

mini-wykład:

Marek Nahajowski — Muzyka przełomu renesansu i baroku w Polsce

Już się zmierzcha — muzyka XVI i XVII wieku w Polsce

wykonawcy:

Filatura di musica

Katarzyna Wiwer — sopran

Magdalena Pilch — flet traverso

Marek Nahajowski — flet podłużny

Julia Karpeta, Justyna Młynarczyk — viola da gamba

Patrycja Domagalska-Kałuża — klawesyn

program:

Wacław z Szamotuł (ok. 1524—1560) Modlitwa gdy dziatki spać idą („Już się zmierzcha...”)

Mikołaj Gomółka (ok. 1535—1591) („Melodie nā psalterz polski, przez Mikołaiā Gomółke vczynionē”, 1560) Psalm 2 Co za przyczyna tego zamieszania, Psalm 77 Pana ja wzywać będę, Psalm 47 Kleszczmy rękoma

Andrzej Rohaczewski (1590—1630) Canzona a 4 (Tabulatura pelplińska, 1620)

Girolamo Frescobaldi (1583—1643) Canzon Seconda à canto solo

Wacław z Szamotuł Ego sum pastor bonus

Jan Podbielski (XVII w.) Preludium in G (Warszawska Tabulatura Organowa, XVII w.)

Marcin Leopolda (Marcin ze Lwowa) (ok. 1540 — ok. 1589) Cibavit eos

Girolamo Frescobaldi Canzon Quinta a 2 canto e basso „Detta la Nicolina”

Tobias Hume (1569—1645) Touch Me Sweetly, Solo „alla polacca”

Girolamo Frescobaldi Canzon prima à due bassi e due canti

Album Sapieżyńskie (Wileńska tabulatura organowa z XVII wieku obrazami żywota św. Franciszka zdobiona) Cantate Domino

Mikołaj Gomółka Psalm 29 Nieście chwałę mocarze

(teksty i ich tłumaczenie znajdują się trzy strony wcześniej)

Filatura di musica

w skład zespołu wchodzi muzycy specjalizujący się w wykonawstwie historycznym, związani zawodowo z Łodzią, wykształceni w renomowanych, zagranicznych uczelniach artystycznych. Nazwa zespołu łączy przemysłowe, włókiennicze tradycje miasta (wł. filatura — przędzalnia) ze sztuką muzyczną. W repertuarze zespołu znajduje się europejska muzyka renesansowa, barokowa i klasyczna. Filatura di musica współpracuje z innymi polskimi instrumentalistami specjalizującymi się w historycznych praktykach wykonawczych i grającymi na instrumentach dawnych, takich, jak viola da gamba, viola d'amore, altówka barokowa, wiolonczela barokowa, teorba, lutnia, a także ze śpiewakami i tancerzami. Zespół, jako jeden z niewielu w Europie, wykonuje muzykę wczesnego baroku w oryginalnej szacie brzmieniowej, z wykorzystaniem replik XVII-wiecznych instrumentów dętych oraz charakterystycznego dla tej epoki, wysokiego stroju (466 Hz).

Trzon dzisiejszego koncertu stanowi muzyka polska końca XVI wieku, a przede wszystkim repertuar religijny przeznaczony do wykonań domowych oraz prywatnych nabożeństw i modlitw. Na szczególną uwagę zasługują tutaj muzyczne opracowania Księgi Psalmów dokonane przez Mikołaja Gomółkę do sławnego tłumaczenia Jana Kochanowskiego, wykorzystywane prawdopodobnie nie tylko przez Katolików, ale także Protestantów, a nawet Prawosławnych. Wykonania utworów w charakterze pieśni religijnych uzupełniają wyrafinowane motety łacińskie autorstwa Wacława z Szamotuł i Marcina ze Lwowa (Leopolity), tworzone w duchu polifonii franko-flamandzkiej i rzymskiej. Całości programu dopełni angielska, włoska i polska muzyka I połowy XVII wieku, prezentująca pierwsze zdobycze włoskiego baroku, zarówno w zakresie kompozycji religijnych (utwory z tzw. Albumu Sapieżyńskiego), jak i świeckich (Hume, Frescobaldi).

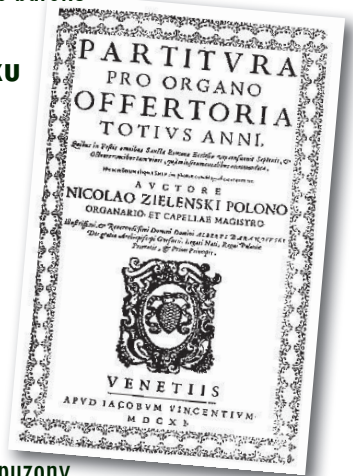

Nowa Biała

słow. Nová Belá, węg. Újbéla, niem. Neu Bela

trzeba zobaczyć koniecznie:

- **kościół św. Katarzyny** (1748), wewnątrz zwraca uwagę rokokowy ołtarz główny z ciekawymi posągami świętych, zwłaszcza św. Barbary i św. Apolonii ubranych w dawne stroje, w środku obraz olejny przedstawiający męczeństwo św. Katarzyny z XVIII w.
- **kaplica św. Marii Magdaleny** położona przy dawnym szlaku handlowym z Nowego Targu na Spisz, wybudowany z kamienia z bielskiego kamieniołomu
- **oryginalny układ zabudowy wsi**, założenie ulicowo-placowe
- **Przełom Białki** między wapiennymi skałkami: Obłazową i Kramnicą

Scepus Baroque

to formacja, która powstała w 2013 roku jako orkiestra festiwalowa związana z realizacją idei muzycznych realizowanych na festiwalu Barok na Spiszu, od którego zespół wzięł nazwę. Pomysłodawczynią i animatorką zespołu jest śpiewaczka Katarzyna Wiwer, dyrektor artystyczny festiwalu. Ideą zespołu są wykonania muzyki barokowej pełne energii, świeżości, otwarte na nowe, niekonwencjonalne interpretacje i konteksty. Zespół skupia artystów wysokiej klasy, specjalizujących się w wykonaniach muzyki dawnej, również tych wychodzących poza purystyczny styl wykonywania tej muzyki; łączących różne zainteresowania muzyczne, różne inspiracje, w nową, ciekawą, świeżą całość. Ideą naszą jest by życie zespołu nie kończyło się jedynie na koncertowaniu festiwalowym, a zespół występując również poza Spiszem miał okazję być wizytówką festiwalu Barok na Spiszu oraz żywą promocją Spisza. Zespół zrealizował dotąd trzy projekty koncertowe. Podczas II festiwalu Barok na Spiszu 2013 odbył się entuzjastycznie przyjęty przez publiczność koncert barokowej muzyki Ameryki Łacińskiej. Dyrektorem artystycznym tego projektu był Martin Daniel Zorzano, znakomity meksykański muzyk, grający na violone. Podczas koncertu wykonane zostały utwory kompozytorów działających na terenach Meksyku, Boliwii i Peru, głównie w XVII wieku. Podczas III edycji festiwalu Barok na Spiszu zespół Scepus Baroque wystąpił z premierowym programem złożonym z utworów Marcina Mielczewskiego, a dyrektorem tego projektu był Andrzej Zawisza, który poprowadził koncert od pozytywu. Na program złożyły się: Nieszpory niedzielne (*Vesperae dominicales*), koncerty kościelne oraz canzony tego kompozytora. Na czwartą edycję festiwalu Barok na Spiszu zespół przygotował dwa koncerty — na pierwszym z nich zespół zaprezentował muzykę Jana Sebastiana Bacha w zderzeniu z muzyką kompozytora, który był dla Bacha mistrzem i którego Bach darzył niezwykłą estymą — Dietericha Buxtehudego. Na tym koncercie wykonane zostały m.in. dwa motety obu kompozytorów, napisane do tego samego tekstu: „Jesu, meine Freude”. Dyrektorem artystycznym tego projektu był świetny klawesynista Andrzej Zawisza. Czwartym projektem zespołu Scepus Baroque był koncert, na którym zaprezentowaliśmy Bacha i jego odpowiedź na słynne, zarówno w czasach baroku, jak i teraz, *Stabat Mater* Giovanniego Battisty Pergolesiego, które Bach twórczo sparafrazował, tworząc nowe dzieło — motet „Tilge, Höchster, meine Sünden”, oparty na tekście pokutnego psalmu 51. W tym projekcie zespół prowadził od pozytywu znakomity, znany nie tylko z ciekawych realizacji muzyki kompozytorów gdańskich, tudzież z fal drugiego programu Polskiego Radia, szef artystyczny zespołu Goldberg Baroque Ensemble, organista, organolog, kompozytor i dyrygent — Andrzej Szadejko.

Gaudete iusti in Domino, Alleluja
Rectos decet collaudatio, Alleluja

Ecce, Virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur
nomen eius Emmanuel.

Viderunt omnes fines terræ
salutare Dei nostri.

Laetentur coeli et exultet terra
ante faciem Domini, quoniam venit

O gloriosa Domina,
excelsa super sidera,
qui te creavit provide,
lactasti sacro ubere.

Video caelos apertos, et lesus stantem a dextris
virtutis Dei: Domine Iesu, accipe spiritum meum, et
ne statuas illis hoc peccatum.

Vox in Rama audita est ploratus et ululatus
multus Rachel plorans filios suos et noluit consolari
quia non sunt.

Haec dies, quam fecit Dominus:
exultemus, et laetemur in ea.
Alleluja.

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus.

Tua, Jesu, dilectio,
Grata mentis refectio,
Replens sine fastidio
Dans famem desiderio.

Qui te gustant esuriunt:
Qui bibunt, adhuc sitiunt:
Desiderare nesciunt
Nisi Jesum, quem diligunt.

Pana sercem wesolym wspomieniecie, cnotliwi, Alleluja
Pana przystojnie chwalał uczciwi, Alleluja!

Oto Panna pocznie i porodzi syna i nazwà imię Jego
Emmanuel (Bóg z nami).

Wszystkie krańce ziemi zobaczą
zbawienie Boga naszego.

Niech się cieszy niebo i ziemia raduje
Przed obliczem Pana, bo przychodzi

O Pani cziq ozdobiona!
Nad niebiosa wywyższona:
Stwórcà Twój z przejrzenia swego,
Sam żyje z pokarmu twego.

Widzę niebiosa otwarte i Jezusa stojącego po prawi-
cy wszechmocnego Boga. Panie Jezu, przyjmij ducha
mego, a nie poczytuj im grzechu tego.

Głos w Ramie słyszany jest, lament, i płacz, i narze-
kanie wielkie: Rachel oplakuje synów swoich, nie
znajdując pocieszenia, przeżo, że ich nie masz.

Oto dzień, który Pan uczynił:
radujmy się zeń i weselmy!
Alleluja

Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan.

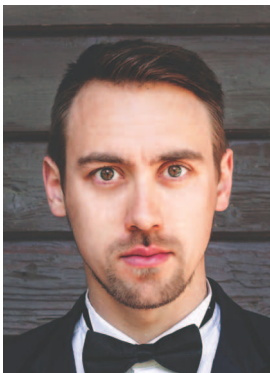
Ciebie, Jezu miłowanie
Jest słodką ucztkà ducha
Napełnieniem bez przesyty
Łaknieniem na wieki

Kto cię kosztuje, ten głodny
Kto pije, nadal spragniony
I niczego już nie pożąda
Jak tylko Jezusa miłowania.

Magnificat anima mea Dominum,
et exsultavit spiritus meus in Deo salvatore meo,
quia respexit humilitatem ancillae suae.
Ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes,
quia fecit mihi magna,
qui potens est,
et sanctum nomen eius,
et misericordia eius in progenies et progenies
timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo,
dispersit superbos mente cordis sui;
deposuit potentes de sede
et exaltavit humiles;
esurientes implevit bonis
et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum,
recordatus misericordiae suae,
sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in saecula.

Uwielbiaj, duszo moja, sławę Pana mego,
Chwal Boga Stworzyciela tak bardzo dobrego.
Bóg mój, zbawienie moje, jedyna otucha,
Bóg mi rozkoszą serca i weselem ducha.
Bo mile przyjąć raczył Swej sługi pokorę,
Łaskawym okiem wejrzał na Dawida córę.
Przeło wszystkie narody, co ziemię osiedą,
Odtąd błogosławioną mnie nazywać będą.
Bo wielkimi darami uczczonom od Tego,
Którego moc przedziwna, święte Imię Jego.
Którzy się Pana boją, szczęśliwi na wieki,
Bo z nimi miłosierdzie z rodu w ród daleki.
Na cały świat pokazał moc Swych ramion świętych,
Rozproszył dumne myśli głów pychą nadętych.
Wyniosłych złożył z tronu, znikczemnił wielmożne,
Wywyższył, uwielmożnił w pokorę zamożne.
Głodnych nasycił hojnie i w dobra spanoszył,
Bogaczów z torbą puścił i nędznie rozproszył.
Przyjął do łaski sługę Izraela cnego,
Wspomniat nań, użyczył mu miłosierdzia Swego.
Wypełnił, co był przyrzekł niegdyś ojcom naszym:
Abrahamowi z potomstwem jego, wiecznym czasem.
Wszyscy śpiewajmy Bogu w Trójcy Jedyńemu,
Chwała Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, tak zawsze niech będzie,
Teraz i na wiek wieków niechaj słynie wszędzie.

(tłumaczenie Franciszka Karpińskiego)

DAWID BIWO

ukończył warszawski Uniwersytet Muzyczny F. Chopina oraz z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie. Jest laureatem wielu ogólnopolskich konkursów wokalnych (m.in. I nagroda w konkursie im. M. Karłowicza w Krakowie, I nagroda w konkursie im. Ludomira Różyckiego w Gliwicach, III nagroda w konkursie im. F. Platówny we Wrocławiu) oraz „Muzycznego Forum Młodych 2010” pod patronatem Austriackiego Forum Kultury w Warszawie. W 2012 roku był finalistą Międzynarodowego Konkursu im. Heraclei Darcle w Braili. Specjalizuje się głównie w wykonawstwie muzyki dawnej, oratoryjnej oraz pieśniarstwie. W tej dziedzinie ma na swoim koncie udział w licznych wykonaniach utworów: J. S. Bacha, G.F. Haendla, G.F. Telemanna, J.P. Rameau, G.G. Gorczyckiego, W. A. Mozarta, J. Haydna czy St. Moniuszki. W swoim dorobku artystycznym ma także recitale pieśniarskie. Brał udział w kursach wokalnych prowadzonych m.in. przez: Andrzeja Dobbera, Helenę Łazarską, Ryszarda Karczykowskiego, Daniela Kotlińskiego czy Aleksandra Teligę. Swój

warsztat aktorski kształcił pod okiem znanych polskich reżyserów: W. Zawodzińskiego, G. Chrapkiewicza, R. Peryta, I. Stokalskiej, L. Adamika, N. Baińskiej.

MONIKA BORONI

jest absolwentką Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie skrzypiec barokowych Sirkki-Liisy Kaakinen-Pilch i Lucy van Dael. Brała udział w licznych koncertach kameralnych na wielu festiwalach, jak m. in. Dni Bachowskie w Krakowie, czy Pieśń Naszych Korzeni w Jarosławiu. Uczestniczyła również w wielu kursach muzyki dawnej w Polsce („Arcadia” z Marco Vitale) i za granicą, między innymi we Francji (u Pavla Amilcara), we Włoszech (Alessandro Tampieri), a także w Holandii, Niemczech i na Węgrzech. W latach 2013 i 2014 koncertowała jako solistka u boku Joshuy Rifkina podczas jego koncertów w Polsce. Aktywnie koncertuje jako solistka, jest również członkinią Wrocławskiej Orkiestry Barokowej (WOB), a od 2013 zespołu Il Giardino d'Amore, prowadzonego przez Stefana Plewniaka.

PATRYCJA DOMAGALSKA-KAŁUŻA

klawesynistka i kameralistka. Pomysłodawca i kierownik artystyczny Podkarpackiej Letniej Akademii Muzyki. Współzałożycielka zespołów: Ensemble Barocum i Karpackiej Orkiestry Barokowej. Absolwentka Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuty Bacewiczów w Łodzi w klasie klawesynu prof. Ewy Piaseckiej oraz Królewskiego Konserwatorium w Hadze (dyplom mistrzowski w klasie Fabio Bonizzoni i Patricia Ayrtona). Swoje umiejętności rozwijała w Académie Musicale de Villecroze i Formation Professionnelle de Royaumont we Francji oraz jako stypendystka międzynarodowych kursów mistrzowskich w Norwegii, Niemczech i Austrii, pracując pod kierunkiem klawesynistów: Blandine Rannou, Huguette Dreyfus, Ketila Haugsanda, Roberta Hilla, Nicolas Parle'a, Jespera Christensena czy Marii Angad Gaur (taniec barokowy). W 2010 roku jako pierwsza polska klawesynistka reprezentowała Polskę w składzie European Union Baroque Orchestra. Realizując basso continuo występowała u boku takich artystów jak Lars Ulrik Mortensen, Ton

Koopman, Fabio Bonizzoni, Christina Pluhar, Ryo Terakado, Pavlo Beznosiuk, Peter van Heyghen, Elizabeth Wallfish, Andreas Spering czy Alessandro Moccia, biorąc udział w wielu festiwalach m.in. we Francji, Anglii, Niemczech, Belgii, Macedonii, Serbii, Malcie, Luxemburgu, Słowacji, Portugalii, Hiszpanii, Holandii i Polsce. Zainteresowana tańcem barokowym współpracowała z baletem dworskim: Nederlands Historisch Dans- en Theaterensemble, a obecnie z Cracovia Danza i Sotto le Stelle. Prowadzi także działalność pedagogiczną na stanowisku wykładowcy w Akademii Muzycznej w Łodzi.

ŁUKASZ DULEWICZ

ukończył z wyróżnieniem Państwowe Liceum Muzyczne w Krakowie w klasie skrzypiec. Również z wyróżnieniem ukończył Dyrygenturę Chóralną i Edukację Artystyczną Szkolną oraz Wydział Wokalno-Aktorski AM w Krakowie. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki za wyróżniające wyniki w nauce i sukcesy artystyczne. Od 2006 r. jest śpiewakiem w Capelli Cracoviensis oraz członkiem wielu innych zespołów wokalnych. Koncertuje w kraju i za granicą m. in. we Francji, na Litwie, w Hiszpanii, a we Włoszech jako członek zespołu „Capella Augustana” Matteo Messoriego. Wziął udział w polskiej premierze opery „Anioły w Ameryce” P. Eötvösa w Operze Wrocławskiej. Prowadzi działalność pedagogiczną na dwóch krakowskich uczelniach: Akademii Muzycznej i Uniwersytecie Ekonomicznym. Nagrał kilkanaście płyt z muzyką dawną, a niektóre z nich były nominowane do nagrody „Fryderyka”.

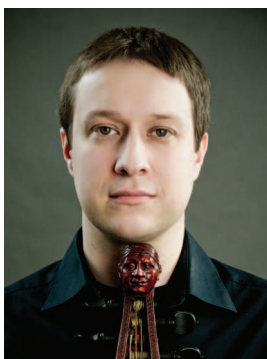
JULIA KARPETA

swoją warsztat doskonaliła u Petra Wagnera, Brenta Wissicka, Rainera Zipperlina oraz Marka Caudle'a, a także na kursach mistrzowskich. Jako solistka i kameralistka występuje w kraju i za granicą (Niemcy, Włochy, USA, Chorwacja, Litwa, Czechy, Hiszpania, Finlandia). Na stałe współpracuje z wieloma znakomitymi zespołami muzyki dawnej. Brała udział w licznych festiwalach muzyki dawnej m.in. Settembre in Musica, Wratislavia Cantans, Forum Musicum, BRQ Vantaa Festival, Pieśń Naszych Korzeni oraz Festiwal Bachowski w Świdnicy. Dokonała również sporo nagrań CD m.in. Saint Amour, Musica Gratulatoria, Gorczycki. W 2011 roku została laureatką programu MKiDN Młoda Polska. Wraz z mężem tworzy duet gambowy Fernabucco, który w 2012 roku zajął II miejsce na Międzynarodowym Konkursie Muzyki Dawnej w Zorach.

HENRYK KASPERCZAK

absolwent Królewskiego Konserwatorium w Hadze w klasie lutni Toyohiko Satoh i Akademii Muzycznej w Krakowie oraz muzykologii Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jest wykładowcą Historycznych Praktyk Wykonawczych i gry na lutni w Akademii Muzycznej w Poznaniu oraz w Łodzi. Aktywnie współtworzy cykle koncertowe oraz projekty operowe w kraju i za granicą z wybitnymi solistami i orkiestrami. Na przestrzeni lat dokonał kilkudziesięciu nagrań studyjnych. Jako wykładowca i pedagog przewodzi kursom muzyki renesansowej, niejednokrotnie zasiada także w składzie jury. Grając na instrumentach historycznych uczestniczy również w działaniach muzyki współczesnej i rozrywkowej. W formacjach Amaryllis i Pospolite Ruszenie łączy muzykę dawną z rokiem progresywnym. Współpracując z Jackiem Kowalskim, Mirosławem Czyżykiewiczem i Bartkiem Marusikiem wprowadza lutnie w świat współczesnej piosenki z tekstem literackim. W projektach tych wykorzystuje lutnię, teorbę, pistalę, dudy, r'bę i saz.

MATEUSZ KOWALSKI

początkowo wiele da gamba studiował w Krakowskim Konserwatorium im. W. Lutosławskiego u Kazimierza Pyzika, a następnie w AM w Krakowie w klasie Marcina Zalewskiego. W 2009 roku uzyskał w tej uczelni dyplom z wyróżnieniem. Swoje umiejętności doskonalił w Królewskim Konserwatorium w Hadze, kształcąc się u Philipsa Pierdol i Rainera Zipperlina. Uczestniczył w kursach i lekcjach gamowych prowadzonych przez takich muzyków jak Paulo Pandolfo, Marianne Muller, Petr Wagner, Christie Plubeau, Mark Caudle oraz projektach orkiestrowych pod kierunkiem Jacques'a Ogga i Manfreda Cordes. Jest członkiem specjalizującego się w muzyce renesansu zespołu Floripari. Występuje również w kilku innych formacjach muzyki dawnej w Polsce — Consortium Sedinum, Ars Cantus, Camerata Cracovia — w zespole Ensemble Barocum oraz Brevis Consort. Współpracuje również z Baletem Dworskim Cracovia Danza. Wraz z gambowym triem Gambasada zajął pierwsze miejsce na Międz. Konkursie Zespołów Muzyki Dawnej — Żory 2012. Od 2013 jest asystentem w klasie violi da gamba Akademii Muzycznej w Krakowie. Prowadzi wokalny zespół Perfugium, którego głównym polem zainteresowań jest religijna muzyka dawnych epok oraz tradycyjne pieśni Kościoła w Polsce.

KAROL KUSZ

ukończył Dyrygenturę Chóralną w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie ad. Ewy Mizerskiej — Golonek. Swoją technikę wokálną doskonalił w klasie st. wykł. Marcina Wolaka. Od 2007 roku jest śpiewakiem w Chórze Polskiego Radia w Krakowie, z którym wielokrotnie występował w kraju i za granicą m.in. Izraelu, Anglii, Korei Płd., Austrii, Niemczech, Czechach, wykonując głównie muzykę wokálno-instrumentálną epok od klasycyzmu po współczesność. Jako chórzysta Chóru Polskiego Radia dokonał wielu nagrań archiwalnych oraz wydanych na płytach CD przez Polskie Radio. Współpracuje z Chórem Opery Wrocławskiej, Capellą Cracoviensis, Collegium Cantorum z Częstochowy, Chórem Katedry Wawelskiej, oraz z zespołami wykonującymi muzykę dawną — Subtilior Ensemble a także z zespołem kameralnym Anonymus z Krakowa. Od 2009 roku prowadzi zajęcia ze śpiewu oraz przedmiotów teoretycznych w prywatnej Szkole Wokalno-Aktorskiej w Krakowie.

MARCIN LIWEŃ

ukończył Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie na Wydziale Wokalnym w klasie Artura Stefanowicza. Uczestniczył w kursach mistrzowskich u Paula Esswooda, Michaela Chansę, Marka Rzepki. Brał udział w kursach muzyki dawnej w Lidzbarku Warmińskim, Warszawie, Bydgoszczy.

Na scenach operowych występował jako Książę Orłowski w „Zemście nietoperza” (Opera na Zamku w Szczecinie, 2012), Oberon w „Śnie nocy letniej” (Teatr Wielki Opera Narodowa 2012), Otton w „Koronacji Poppei” (Teatr Collegium Nobilium 2013). W marcu 2015 wykonał partię solową altu w „Pasji św. Mateusza” J. S. Bacha w Filharmonii Śląskiej pod batutą Mathiasa Geisslera. Występował na scenach Filharmonii Narodowej, Filharmonii Śląskiej, Opery i Filharmonii Podlaskiej, Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu i Filharmonii Krakowskiej. Z repertuarem solowym i kameralnym koncertuje na festiwalach muzycznych w Polsce i za granicą - Festival de Musica Antiga Dels Pireneus (Hiszpania 2013), Forum Musicum 2013 (Wrocław), Internationales Festival Provinzlärm (Hamburg 2012). W maju 2013 z zespołem Sabionetta dokonał nagrań płyty „Podobieństwo żywota krześcijańskiego, XVI-wieczna muzyka polska”. Płyta dostała nominację do nagrody Fryderyka w 2014 w kategorii „muzyka dawna i barokowa”. W lipcu 2014 z zespołem La Tempesta nagrywał utwory Mikołaja Zieleńskiego ze zbioru „Offertoria et Communiones totius anni”.

MARIAN MAGIERA

naukę gry na trąbce rozpoczął w 1991 roku. Studia ukończył w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie prof. Stanisława Dziewiora. Już w czasie studiów w roku 2001 rozpoczął pracę na stanowisku pierwszego trębacza — solisty w orkiestrze Capella Cracoviensis gdzie pracuje do dziś. Od lat współpracuje z wieloma orkiestrami, m.in.: Filharmonii Krakowskiej, Orkiestrą Miasta Tychy „Aukso”, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, Orkiestrą Muzyki Nowej z Katowic, Orkiestrą Sinfonietta Cracovia, Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, Polską Orkiestrą Kameralną w Sopocie. Równocześnie występuje jako solista i w zespołach kameralnych.

Szczególne miejsce wśród jego zainteresowań zajmuje wykonywanie muzyki minionych epok na instrumentach historycznych. Od kilku lat, grając na trąbce naturalnej, trąbce klapowej oraz na cynku, koncertuje z zespołami specjalizującymi się w wykonawstwie dawnej muzyki (m.in.:

Floripari, Orkiestrą Barokową Akademii Muzycznej w Krakowie, Banquetto Musicale (Wilno), La Tempesta, Harmonologia, Wrocławską Orkiestrą Barokową, Harmonia Sacra, Risonanza, Musicae Antiquae Collegium Varsoviense, Concerto Grosso (Berlin), Parlement de Musique (Strasbourg), I Barochisti (Lugano), Arte Dei Suonatori, Musica Aeterna (Perm), Oltremontano (Antwerpia) oraz orkiestrą Capella Cracoviensis), z którymi to zespołami koncertuje oraz bierze udział w nagraniach. W 2010 roku założył Zespół Historycznych Instrumentów Dętych „Alta Cappella”.

JUSTYNA MŁYNARCZYK

violę da gamba studiowała w Conservatoire de Musique w Grenoble (Francja) pod kierunkiem Christine Plubeau oraz Catherine Arnoux oraz w Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Marcina Zalewskiego. Ukończyła także Akademię Muzyczną w Katowicach w klasie wiolonczeli adta Piotra Janosika oraz Szkołę Aktorską Art Studio w Krakowie. Jest muzykiem {oh!} Orkiestry Historycznej (Katowice), współzałożycielką zespołów Gambasada (trio viol da gamba) oraz Via Sonore (zespół specjalizujący się w wykonywaniu muzyki XVII wieku). Brała udział w kursach muzycznych i lekcjach prowadzonych przez gambistów takich jak Paolo Pandolfo, Wieland Kuijken, Hille Perl, Marianne Muller. Jako kameralistka nagrała płyty z zespołami Weser-Renaissance (Niemcy), Parnassos, Camerata Silesia, Floripari, Capella Cracoviensis, Octava Ensemble, Camerata Cracovia. Ponadto współpracuje z formacjami Harmonia Sacra oraz Polska

Orkiestra XVIII wieku. W 2012 roku założyła klasę violi da gamba w Państwowej Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej II stopnia im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, w której mogą kształcić się najmłodsi polscy adepci historycznego wykonawstwa muzyki dawnej. Od roku 2013 prowadzi klasę violi da gamba w Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi.

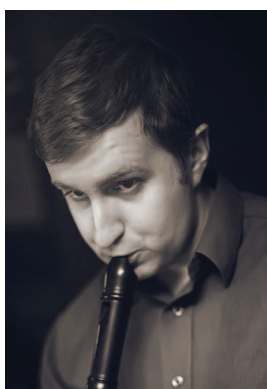

PIOTR MŁYNARCZYK

ukończył PSM w Częstochowie w klasie wiolonczeli Siergieja Rysanova. W 2009 roku rozpoczął studia w klasie violi da gamba Kazimierza Pyzika w Akademii Muzycznej w Poznaniu. W ubiegłym roku ukończył studia magisterskie w Akademii Muzycznej w Łodzi w klasie violi da gamba Justyny Krusz. Swoje umiejętności rozwijał także na kursach m.in. u takich pedagogów jak: Guido Balestracci, Bruno Cocset, Mauro Valli, Markus Mollenbeck, Alison McGillivray.

Uczestniczył m.in. w Międzynarodowym Festiwalu Scharwenków w Szamotułach, w festiwalach muzyki dawnej w Świeradowie-Zdrój i Wałbrzychu, Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w Pastęku, Starosądeckim Festiwalu Muzyki Dawnej. Współpracował m.in. z zespołami muzyki dawnej Floripari, Harmonia Sacra, Gradus ad Parnassum, Senza Battuta oraz jako pedagog z dziecięcym zespołem Scholares Minores Pro Musica Antiqua w Poniatowej. Od 2014 roku współtworzy wraz z wiolonczelistką

Martą Kotaszewską i klawesynistą Maciejem Milczarkiem zespół Calvi Ragazzi.

MAREK NAHAJOWSKI

teoretyk muzyki, flecista grający na kopiach instrumentów historycznych; ukończył z wyróżnieniem studia w zakresie teorii muzyki pod kierunkiem Ryszarda Daniela Goliańka (Łódź 2003) oraz fletu podłużnego w klasie Tomasza Dobrzańskiego (Wrocław 2007); od 2010 roku adiunkt w Katedrze Teorii Muzyki w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi, gdzie prowadzi przedmioty związane z historią oraz praktyką wykonawczą muzyki baroku, a od 2011 roku także klasę fletu podłużnego. Jest autorem pierwszego polskiego tłumaczenia traktatu Johanna Joachima Quantza „Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen” („O zasadach gry na flecie poprzecznym” 2012) oraz rozprawy doktorskiej poświęconej jego sonatom fletowym (2013), za którą otrzymał nagrodę w prestiżowym Konkursie im. ks. prof. Hieronima Feichta. Zainteresowania naukowe Marka Nahajowskiego koncentrują się na hermeneutycznej interpretacji utworów muzycznych XVI-XVIII wieku oraz estetyce i praktyce wykonawczej epoki baroku i wczesnego klasycyzmu. Jako instru-

mentalista występował z wieloma zespołami muzyki dawnej, m.in. Il Tempo, Ars Cantus, Concerto Polacco, Royal Baroque Ensemble. Marek Nahajowski jest również zapraszany jako gościnny wykładowca kursów interpretacji muzyki dawnej. W 2014 ukazała się jego płyta solowa poświęcona fantazjom fletowym Georga Philippa Telemanna.

MAGDALENA PILCH

w 1997 roku ukończyła studia magisterskie w klasie fletu st. wykl. Grzegorza Olkiewicza w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. W latach 1998–2002 odbyła studia podyplomowe w klasie fletu traverso prof. dr Linde Brunmayr-Tutz w Staatliche Hochschule für Musik w Trossingen (Niemcy). W 2013 roku przeprowadziła przewód habilitacyjny w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, którego tematem była „Kompleksowa wizja fletu romantycznego w zakresie budowy, brzmienia, techniki gry i praktyki wykonawczej według 'Die Kunst des Flötenspiels in theoretisch-praktischer Beziehung dargestellt von A. B. Fürstenu op. 138'”. Od 2000 roku współpracuje z Akademią Muzyczną we Wrocławiu prowadząc klasę fletu traverso, a od 2009 roku jest zatrudniona jako adiunkt w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Gra na fletach renesansowych, barokowych,

klasycznych i romantycznych. Jest współzałożycielką pierwszego polskiego konsortu poprzecznych fletów renesansowych Epithalamion. Współpracuje z orkiestrą Fundacji Akademii Muzyki Dawnej w Szczecinie famd.pl. Od kilku lat intensywnie zajmuje się również wykonywaniem repertuaru kameralnego z I połowy XIX wieku na instrumentach historycznych.

BOGDAN PIZNAL

absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Od 2007 roku jest basowym puzonistą Filharmonii Krakowskiej. W swej pracy artystycznej na stałe współpracuje z Capellą Cracoviensis i Operą Krakowską (z którą wziął udział w wielu tournée koncertowych po Europie), Sinfonięttą Varsovia oraz K&K Wiener Philharmoniker. Był pomysłodawcą i założycielem, a w latach 2003–2008 wiceprezesem Polskiego Stowarzyszenia Puzonistów. Od 2008 jest prezesem Zarządu Krakowskiej Fundacji Sztuki.

ANDRZEJ TKACZYK

ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie w klasie puzonu dr. hab. Zdzisława Stolarczyka. W latach 2013/14 w ramach programu Erasmus studiował na Universität der Künste w Berlinie w klasie puzonu prof. Stefana Schulza. Uczestniczył w wielu warsztatach metodycznych i seminariach mistrzowskich. W roku 2007 i 2010 brał udział w warsztatach i koncertach Polsko–Niemieckiej Młodej Filharmonii Dolny Śląsk. W roku 2008 ukończył kurs muzyczny w Idyllwild (USA). Jest laureatem Programu Stypendialnego MKiDN „Młoda Polska”, dwukrotnym stypendystą Ministra Kulturalnej Dziedziny, trzykrotnym stypendystą Otwartej Filharmonii Agnieszki Buzińskiej i stypendystą Burmistrza Miasta Rydułtowy. Jest laureatem wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów instrumentalnych. Pierwszy puzonista Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie.

ŁUKASZ WILDA

specjalizuje się w stylowym wykonawstwie muzyki dawnej oraz liryki wokalnej XIX i XX wieku, sięgając równie chętnie po dzieła współczesnych kompozytorów. Wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie stylowego wykonawstwa muzyki dawnej poszerzał pod kierunkiem uznanych specjalistów, jak Marek Toporowski, Paul Esswood czy Piotr Łykowski. Swoje umiejętności w zakresie interpretacji liryki wokalnej doskonalił także u Manfreda Schiebela i Loretty Clini.

Współpracuje z wieloma zespołami muzyki dawnej, m.in. z Capellą Cracoviensis, występując na festiwalach takich jak: Misteria Paschalia, Międzynarodowy Festiwal Saski, Festiwal Polskiej Muzyki Dawnej, Festiwal HAENDEL czy Festiwal Muzyki Pasyjnej i Paschalnej w Poznaniu. Obecnie członek i solista Chóru Nar. Forum Muzyki we Wrocławiu.

BARTŁOMIEJ WITEK

ukończył z wyróżnieniem AM w Krakowie w klasie puzonu dr. hab. Zdzisława Stolarczyka. Uczestniczył w wielu warsztatach metodycznych oraz kursach mistrzowskich. Ukończył kurs muzyczny w Los Angeles, Idyllwild. Stypendysta Ministra KiDN za wybitne osiągnięcia artystyczne. Otrzymał także Stypendium Ministra KiDN „Młoda Polska”. Jest laureatem wielu ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów, wśród najważniejszych: I nagroda oraz nagroda specjalna „Absolute Winner” na IX Międzynarodowym Konkursie Instrumentów Dętych, Brno 2013. W 2015 roku zdał egzamin i odbył okres próbny w Norrköping Symphony Orchestra. Puzonista Orkiestry Akademii Beethovenowskiej.

KATARZYNA WIWER

jest absolwentką wydziału wokально-aktorskiego AM w Krakowie. Swoje umiejętności i wiedzę poszerzała zgodnie ze swoimi zamiłowaniem do muzyki dawnej oraz muzyki kantatowo-oratoryjnej. Była m.in. trzykrotną stypendystką w klasie mistrzowskiej Emmy Kirkby i Evelyn Tubb, gdzie uczestniczyła scenicznych wykonaniach dzieł Monteverdiego, Purcella i Grubba pod kierownictwem Anthony Rooley'a. Repertuar śpiewaczki obejmuje dzieła od średniowiecza (Hildegarda z Bingen) poprzez renesans, barok, utwory zaliczane do kanonu muzyki oratoryjnej, pieśni Schuberta, Chopina, Szymanowskiego, Rodriga, aranżacje pieśni szkockich, aż po utwory pisane specjalnie dla niej. Ma na swoim koncie wiele prawykonań, zarówno utworów nowych, jak i pierwszych, czasem po setkach lat, współczesnych wykonania utworów z dziedziny muzyki dawnej (m.in. archiwalia jasnogórskie, podolinieckie, benedyktyńskie i inne). W roku 2013 wspólnie z zespołem Flores Rosarum oraz Peregrina (Bazylea, Szwajcaria) przygotowała pierwsze w Polsce sceniczne wykonanie moralitetu „Ordo Virtutum” Hildegardy

z Bingen. Śpiewaczka koncertowała na licznych festiwalach: Muzyka w Starym Krakowie, Salezjańskie Lato w Przemyślu, Kolory Polski, Perła Baroku w Kobylce, Festiwal Muzyki Polskiej, Dni Bachowskie w Krakowie, Festiwal Bachowski w Świdnicy, Festiwal „Fide et Amore” w Zorach, Chanterelle Festiwal, Musica Sacra, Festiwal Muzyki Organowej w Leżajsku, cyklu koncertowym Muzyka Zaklęta w Drewnie, Wawel o zmierzchu oraz Wieczorach Wawelskich i koncertach na Zamku Królewskim w Warszawie.

ANDRZEJ ZAWISZA

z wyróżnieniem ukończył studia na Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie klawesynu prof. Magdaleny Myczki, odbył także studia podyplomowe w klasie klawesynu prof. Elżbiety Stefańskiej. W latach 2003–2005 studiował w Guildhall School of Music and Drama w Londynie w klasie klawesynu Jamesa Johnstone'a oraz śpiewu Andrew Watts'a. Swoją warsztat wokalny kształcił również pod kierunkiem Mhairi Lawson i Dame Emmy Kirkby. Jako wokalista współpracuje z wieloma zespołami chóralnymi, licznymi zespołami kameralnymi oraz z zespołami specjalizującymi się w wykonawstwie muzyki dawnej często wykonując partie solowe. Jest finalistą Międzynarodowego Konkursu Wokalnego Orfeusz z okazji 400-lecia premiery Orfeusza Claudio Monteverdiego (Włochy, Mantua 2007) oraz zdobywca pierwszej nagrody na VIII Broadwood Harpsichord Competition w Londynie (2005). Jest założycielem i kierownikiem artystycznym zespołu Estravaganza.

ANNA ZAWISZA

ukończyła Liceum Muzyczne w Tarnowie, w klasie kontrabasu i śpiewu, a następnie, z wyróżnieniem, Wydział Wokально-Aktorski AM w Krakowie. Swoje umiejętności szkolila, biorąc udział w kursach w kraju i za granicą, prowadzonych m.in. przez Urszulę Trawińską-Moroz, Ingrid Kremling, Liobe Braun i Charlesa Danielsa. Zajmuje się głównie wykonawstwem muzyki dawnej i współczesnej. Jest solistką Krakowskiej Opery Kameralnej. W 1999 roku otrzymała wyróżnienie w Konkursie Muzyki Dawnej w Żywcu. Od wielu lat współpracuje z zespołami, takimi jak: Gabrielli Consort, Capella Cracoviensis, Silva Rerum, Harmonia Sacra i Estravaganza oraz Chórem Polskiego Radia. Była stypendystką Ministra Kultury w roku 2004. Nieustannie rozwija swoją pasję udzielając się w licznych projektach muzyczno-teatralnych oraz eksperymentalnie w zespołach muzyki rozrywkowej.

ISBN 978-83-60569-95-5